

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj P-353/2024-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušanj Tepša, u parničnom predmetu tužitelja GRADA GOSPIĆA, Gospić, Budačka ulica 55, OIB: 22538763965, zastupanog po punomoćniku Marku Krpanu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Krpan & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Boškovićeve 16, protiv tuženika SRPSKE NARODNE ČITAONICE I KNJIŽNICE U VREPCU, Gospić, Vrebac 30, OIB: 45718932731, zastupanog po punomoćniku Enveru Vučetiću, odvjetniku u Zagrebu, Rudeška cesta 91, radi tužbe za ispravak odnosno brisovne tužbe, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene 21. ožujka 2025.

presudio je

I. Odbacuje se tužba tužitelja od 30. studenoga 2023. u dijelu u kojem je zatražio da se utvrdi da tužitelj GRAD GOSPIĆ ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretnini k.č.br. 2128 u naravi kuća broj 67 sa dvorištem u selu površine 183 čhv, upisana u zk.ul. 67, k.o. Vrebac, kao nedopuštena.

II. Nalaže se brisanje upisa prava vlasništva na nekretnini k.č.br. 2128, upisanoj u zk.ul. 67, k.o. Vrebac, u naravi kuća broj 67 sa dvorištem u selu površine 183 čhv sa imena tuženika SRPSKA NARODNA ČITAONICA I KNJIŽNICA U VREPCU, Gospić, Vrebac 30, OIB: 45748932731, izvršenog u pojedinačnom zemljišnoknjižnom ispravnom postupku od strane Općinskog suda u Gospiću temeljem rješenja poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023., te upis prava vlasništva za korist tužitelja GRADA GOSPIĆA, Gospić, Budačka 55, OIB: 22538763965, u cijelosti.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.329,64 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. ožujka 2025. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (referentna stopa) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 30. studenoga 2023. Općinskom sudu u Gospiću podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja da ima valjanu pravu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretnini k.č.br. 2128, upisanoj u zk.ul. 67, k.o. Vrebac, u naravi kuća broj 67 sa dvorištem u selu, površine 183 čhv, te da se naloži brisanje upisa prava vlasništva na navedenoj nekretnini sa imena tuženika, izvršenog temeljem rješenja Općinskog suda u Gospiću poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023. donesenog u pojedinačnom ispravnom postupku i upis prava vlasništva za korist tužitelja, u cijelosti. Podredno, a ukoliko sud ne bi usvojio navedeni tužbeni zahtjev, predložio je da se naloži upis brisanja prava vlasništva tuženika na navedenoj nekretnini i uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se nekretnina ponovno upiše kao vlasništvo tužitelja.

2. U tužbi navodi da je u pojedinačnom zemljišnoknjižnom ispravnom postupku vođenom kod Općinskog suda u Gospiću 25. travnja 2023. doneseno rješenje poslovni broj Z-1196/2023, koje rješenje je zaprimio 31. listopada 2023. Navedenim rješenjem da je odbačen prigovor tužitelja poslovni broj Z-1392/2023 od 3. ožujka 2023. kao nepravodoban (točka I. izreke), naloženo brisanje zabilježbe predmetnog prigovora nakon pravomoćnosti točke I. izreke (točka II. izreke), prihvaćena prijava tuženika od 21. listopada 2022. i ispravljen zemljišnoknjižni upis na predmetnoj nekretnini na način da se pravo vlasništva koje je bilo upisano u korist tužitelj upisuje u korist tuženika (točka III. izreke), određeno brisanje zabilježbe otvaranja pojedinačnog ispravnog postupka i prijave pod poslovnim brojem Z-5594/2022 (točka IV. izreke), naloženo zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Gospiću provedba tog rješenja i određeno koje isprave se zadržavaju za zbirku isprava (točka VI. izreke). U odnosu na spornu točku III. izreke navedenog rješenja ističe da je iz povijesnog vlasničkog lista razvidno da je provedbom upisa od 17. srpnja 1930. pod poslovnim brojem 684/Z proveden upis prava vlasništva u korist Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu, koja je osnovana u Vrepcu 21. srpnja 1929., odnosno da je prije upisa njegova prava vlasništva, nekretnina bila upisana kao vlasništvo društva koje ima isti naziv kao i tuženik, ali da se radi o starom upisu društva koje je prestalo postojati po propisima bivše države, a da je tuženik udruga osnovana tek 2017. Stoga, ističe da iz obrazloženja rješenja donesenog u pojedinačnom ispravnom postupku proizlazi pogrešan zaključak suda da je kao vlasnik predmetne nekretnine već bio upisan tuženik, da ista nije bila upisana kao društveno vlasništvo u vrijeme kada se tužitelj upisao kao vlasnik, pa da je tuženik jedini i stvarni vlasnik i posjednik nekretnine od 1930., čiji posjed nije prestao do danas jer tuženik nije ista prava osoba kao i društvo istog imena upisano u zemljišne knjige 1930. Tuženik da je udruga osnovana temeljem rješenja Ureda državne uprave u Ličko-senjskoj županiji, Službe za opću upravu, Klasa: UP/I-230-02/17-01/32, Ur. br.: 2125-01-05-04/5-17-2 od 22. svibnja 2017., pod registarskim brojem 09000701, te je pravnu osobnost, sukladno Zakonu o udrugama, stekao danom upisa u Registar udruga Republike Hrvatske. Posljedično tome, da tuženik nije, niti može biti pravni sljednik udruge istog imena osnovane 1929., koja je prestala postojati još za vrijeme bivše države, a o čemu svjedoče i Pravila Srpske narodne čitaonice u Vrepcu od 21. srpnja 1929. s nadopunama od 8. lipnja 1933., kao i Potvrda Trgovačkog suda u Karlovcu poslovni broj R3-06/1965 od 4. srpnja 2006., te Potvrda Srpske pravoslavne crkvene općine u Gospiću broj 27/21 od 3. listopada 2021. U konačnici ističe i da je u članku 2. Statuta tuženika usvojenom na Skupštini tuženika

od 19. ožujka 2017. izričito navedeno da se tuženik osniva radi nastavka rada udruge osnovane pod istim imenom 1929., a ne i da je tuženik sveopći pravni sljednik udruge osnovane 1929.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio navode tužbe, te istaknuo da predmetna nekretnina nikada nije bila upisana kao nekretnina u društvenom vlasništvu, te da upis prava vlasništva Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu nije brisan po propisima bivše države. Istaknuo je i da nije sporno da je tužitelj bio upisan kao vlasnik predmetne nekretnine, ali da dokumenti temeljem koji se isti upisao kao vlasnik (potvrda grada Gospića, upravnog odjela za komunalnu djelatnost, stanovanje, graditeljstvo i zaštitu okoliša Klasa: 940-01/21-01/25, Ur. br.; 2125/01-02-21-01 od 4. ožujka 2021., potvrda grada Gospića, upravnog odjela za komunalnu djelatnost, stanovanje, graditeljstvo i zaštitu okoliša Klasa: 034-04/21-01/31, Ur.br.; 2125/01-07-2-01 od 3. ožujka 2021. i Sporazum o podjeli imovine, prava i obveza bivše općine Gospić) nisu podobni za upis prava vlasništva, sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, te da tužitelj temeljem istih nije mogao steći pravo vlasništva. Također je istaknuo da je sud u rješenju donesenom u pojedinačnom ispravnom postupku u potpunosti obrazložio razloge za donošenje istog, a koje razloge tužitelj nije osporio.

4. Rješenjem Općinskog suda u Gospiću poslovni broj P-334/2023-7 od 29. travnja 2024. isti se oglosio stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari i predmet ustupio ovom sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom.

5. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ustrajao kod navoda da je tuženik udruga osnovana 2017., te da nije pravni sljednik pravne osobe istog imena osnovane 1929. koja je ranije bila upisana kao vlasnik predmetne nekretnine, odnosno da između istih ne postoji pravni kontinuitet. Iz navedenih razloga da je zemljišnoknjižno rješenje temeljem kojeg se tuženik upisao kao vlasnik predmetne nekretnine utemeljeno na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju da je tuženik bio ranije upisan kao vlasnik nekretnine, odnosno da je tuženik ista pravna osoba koja je ranije bila upisana u zemljišne knjige. Navedeno da proizlazi i iz potvrde Srpske pravoslavne crkvene općine u Gospiću od 3. listopada 2021., u kojoj je navedeno da je brigu o Srpskoj narodnoj čitaonici i knjižnici osnovanoj 1929. nakon njezina prestanka vodila Srpska pravoslavna crkva, kako je to propisano u članku 33. Statuta udruge iz 1933., ali da navedeno nije učinjeno, odnosno da imovina nikada nije prenijeta na mjesnu crkvenu općinu.

6. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ustrajao na navodima da je tuženik sveopći pravni sljednik pravne osobe istog imena osnovane 1929., a što proizlazi iz članka 33. Pravila Srpske narodne čitaonice u Vrepcu. Navedenom odredbom da je bilo propisano da ako skupština pravilno zaključi da se društvo razide ili ako bi ga državne vlasti raspustile, da se društveni imetak predaje na čuvanje mjesnoj crkvenoj općini, koja će sav povjereni joj imetak vratiti novome koje bi se osnovalo u Vrepcu pod istim imenom i sa istim zadacima. Tuženik da je u potpunosti ispunio zahtjeve iz navedenog članka, budući da je udruga osnovana u Vrepcu, da naziv udruge osnovane 2017. odgovara nazivu iz 1929., te da zadaci udruge odgovaraju zadacima društva iz 1929. Istaknuo je i da je Srpska pravoslavna crkva bila ovlaštena na čuvanje imovine društva, a koje čuvanje ne podrazumijeva vlasništvo. Društvo osnovano 1929. da je

nasilno prekinulo s radom uspostavljanjem NDH, a poslijeratna jugoslavenska regulativa nije dozvoljavala osnivanje društava sa nacionalnim predznakom, uz neke izuzetke (npr. Matica Hrvatska, Matica Srpska...). Društveni dom, odnosno predmetna nekretnina da nikada nije bila u društvenom vlasništvu, pa tako ni u vlasništvu općine Gospić, kao i grada Gospića. Ista da je sagrađena na zemljištu u privatnom vlasništvu Anđelije Bogdanović, koja je zemljište prenijela u korist Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu, a društveni dom na tom zemljištu da je sagradio Iso Bogdanović vlastitim sredstvima, te vlasništvo istog prenio na Srpsku narodnu čitaonicu i knjižnicu u Vrepcu.

7. Sud je u tijeku postupka izveo dokaz uvidom u dokumentaciju priležeću spisu i iskaz svjedoka Željka Narančića.

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

9. Prvenstveno valja navesti da se u konkretnom slučaju radi o tužbi za ispravak iz odredbe članka 205. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 63/19, 128/22, 155/23 i 127/24; dalje ZZK) kojom je propisano da zahtijevati ispravak upisa u zemljišnu knjigu pokretanjem parnice ili drugoga postupka pred nadležnim tijelom (tužba za ispravak) imaju pravo osobe čijim prijavama ili prigovorima sud nije u cijelosti ili dijelu udovoljio u ispravnom postupku u roku od 30 dana od dana zaprimanja rješenja i osobe čiji je upis ili prvenstveni red upisa odlukom donesenom u ispravnom postupku sud naredio izmijeniti, nadopuniti ili izbrisati.

10. U konkretnom slučaju, tužitelj je osoba čiji je upis prava vlasništva u pojedinačnom ispravnom postupku pokrenutom po prijedlogu tuženika, Općinski sud u Gospiću rješenjem poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023. naredio izbrisati i upisati pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini na ime tuženika, pa tužitelj tužbom može zahtijevati brisanje upisa provedenog u pojedinačnom ispravnom postupku i uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. U takvoj pravnoj situaciji predmet spora i rasprave po tužbi za ispravak nije pravni temelj upisa prava vlasništva ili utvrđenje prava vlasništva tužitelja (kao ranije upisanog vlasnika), već ispunjenost pretpostavki za stjecanje prava vlasništva tuženika na predmetnoj nekretnini.

11. Stoga, a budući da je tužitelj prvopostavljenim tužbenim zahtjevom zatražio i da se utvrdi da ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva nekretnine, a što nije predmet postupka po tužbi za ispravak, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja, u tom dijelu, odbaciti kao nedopušten, slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

12. Nadalje, odredbom članka 205. stavka 2. ZZK-a propisano je da pravo tužbom zahtijevati ispravak prestaje istekom rokova određenih ZZK-om za podizanje brisovne tužbe, s tim da trogodišnji rok počinje teći od časa provedbe spornoga upisa odnosno otkad je dostavljeno rješenje o odbijanju prijave ili prigovora. Odredbom članka 150. stavka 2. ZZK-a propisano je da se brisovnoj tužbi ne može udovoljiti protiv osobe koja je, postupajući s povjerenjem u istinitost zemljišnih knjiga, a u dobroj vjeri, uknjižila svoje pravo izvodeći ga iz uknjiženoga, ali neistinitoga (nevaljanoga) prava

prednika, osim ako je nositelj knjižnoga prava iz stavka 1. ovoga članka kojemu je bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika te osobe u roku za žalbu na taj upis zatražio zabilježbu da je sporan te podnio brisovnu tužbu u roku od šezdeset dana od isteka roka za tu žalbu odnosno, a ako je nositelj knjižnoga prava iz stavka 1. ovoga članka kojemu nije bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika te osobe podnio brisovnu tužbu u roku od tri godine otkad je ta uknjižba bila zatražena.

13. U konkretnom slučaju, tužitelj je rješenje Općinskog suda u Gospiću poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023. zaprimio 31. listopada 2023. (poledina lista 49 spisa Općinskog suda u Gospiću poslovni broj Z-1196/2023), dok je tužbu podnio 30. studenoga 2023., odnosno unutar roka propisanog ranije citiranom odredbom članka 150. stavka 2. ZZK-a.

14. Među strankama nije sporno da je točkom III. izreke rješenja Općinskog suda u Gospiću poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023. (list 18-21 spisa) prihvaćena prijava predlagatelja, ovdje tuženika od 21. listopada 2022., te ispravljen zemljišnoknjižni upis na k.č.br. 2128, upisanoj u zk.ul. 64, k.o. Vrebac tako što je ista upisana u korist predlagatelja (ovdje tuženika), uz obrazloženje da je predlagatelj bio upisan kao vlasnik predmetne nekretnine, da se ista nije vodila kao društveno vlasništvo u vrijeme kada je rješenjem toga suda poslovni broj Z-959/2021 kao vlasnik upisan grad Gospić, te da je predlagatelj jedini i stvarni vlasnik i posjednik predmetne nekretnine od 1930., čiji posjed nije prestao sve do danas.

15. Nije sporno da je Srpska narodna čitaonica u Vrepcu osnovana 1929., a ukinuta aktom državne vlasti NDH 1941., kako je to utvrđeno na pripremnom ročištu održanom 30. listopada 2024. Nije sporno da je člankom 33. Pravila Srpske narodne čitaonice u Vrepcu iz 1929., nadopunjena 1933. (list 50-57 spisa) propisano da ako skupština pravilno zaključi da se društvo razide ili ako bi ga državne vlasti raspustile, da se društveni imetak predaje na čuvanje mjesnoj crkvenoj općini, koja će sav povjereni joj imetak vratiti novome koje bi se osnovalo u Vrepcu pod istim imenom i sa istim zadacima.

16. Nije sporno da je kao vlasnik nekretnine k.č.br. 2128, upisane u zk.ul. 67, k.o. Vrebac, u naravi kuća broj 67 sa dvorištem u selu površine 183 čhv bila upisana Srpska narodna čitaonica i knjižnica u Vrepcu, te da na istoj nikada nije bilo upisano društveno vlasništvo. Nije sporno ni da je 2021. kao vlasnik nekretnine upisan grad Gospić, a potom temeljem točke III. izreke rješenja Općinskog suda u Gospiću poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023. Srpska narodna čitaonica i knjižnica u Vrepcu. Navedeno proizlazi i iz rješenja Općinskog suda u Gospiću poslovni broj Z-1196/2023 od 25. travnja 2023. (list 18-21 spisa), te povijesnog izvotka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu (list 13-15 i 143-148 spisa).

17. Nije sporno ni da je tuženik, kao udruga, osnovan 2017. rješenjem Ureda državne uprave Ličko-senjske županije, Službe za opću upravu, Klasa: UP/I-230-02/17-01/32, Ur.br.: 2125-01-05-04/5-17-2 od 22. svibnja 2017. pod registarskim brojem 09000701 (list 33-35 spisa), kao niti da je člankom 2. Statuta udruge propisano da se udruga osniva radi nastavka rada udruge koja je pod tim imenom osnovana 1929. u cilju unaprjeđenja kulture u Vrepcu „čitanjem knjiga i novina, svečanosti, druženja, zabave i predavanja o svemu što bi uzdiglo zdravlje i prosvjetu sela, te što

bi mu krenulo život k ekonomskom napretku", a člankom 5., između ostalog, da se u sredini štambilja udruge nalazi tekst „utemeljeno 1929.g.“.

18. Navedene nesporne činjenice proizlaze i iz iskaza svjedoka Željka Narančića, kojeg je sud prihvatio, budući da je isti logičan, životan i uvjerljiv, osim u dijelu u kojem je isti iskazao da društvo osnovano 1929. nikada nije prestalo djelovati, a da je udruga iz 2017. osnovana radi „uklapanja“ u pravni sistem, odnosno da bi se ista upisala u registar udruuga. Naime, takvi navodi suprotni su navodima samog tuženika, koji je u podnesku od 25. listopada 2024. naveo da je društvo nasilno prekinulo s radom uspostavljanjem NDH, odnosno navodima tuženika sa pripremnog ročišta održanog 30. listopada 2024. da je tadašnja Srpska narodna čitaonica i knjižnica u Vrepcu ukinuta aktom državne vlasti NDH.

19. Međutim, među strankama je sporno je li tuženik pravni sljednik Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu osnovane 1929., a ukinute 1941. aktom državne vlasti NDH, koja je prije upisa tuženika bila upisana kao vlasnik predmetne nekretnine.

20. U odnosu na spornu činjenicu pravnog sljedništva Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu osnovane 1929. i udruge osnovane 2017. valja navesti da je odredbom članka 31. stavka 1. Zakona o udruženjima i zborovima i drugim javnim skupovima ("Službeni list FNRJ" broj 51/46 i 29/47; dalje ZUZJS) propisano da političke stranke i druga udruženja, koja su postojala prije 6. travnja 1941., a nisu se prijavila za obnovu svoga rada do donošenja tog Zakona, mogu prijavu za obnovu svoga rada podnijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu tog Zakona, dok je odredbom članka 3. Zakona o izmjenama i dopuna Zakona o udruženjima i zborovima i drugim javnim skupovima ("Službeni list FNRJ" broj 29/47) propisano da ako takva stranka odnosno udruženje ne podnese prijavu za obnovu rada u navedenom roku ili ako stranci odnosno udruženju ne bude odobrena obnova, njihova imovina postaje općedržavna imovina.

21. U konkretnom slučaju, tuženik tijekom postupka nije ni isticao da je društvo Srpska narodna čitaonica i knjižnica u Vrepcu osnovano 1929. postupilo sukladno citiranim zakonskim odredbama i prijavilo obnovu svoga rada, slijedom čega je navedeno društvo prestalo postojati, a imovina bivšeg društva, po sili zakona, postala općenarodna imovina u trenutku kada su se za stjecanje ostvarile zakonske pretpostavke, odnosno protekom 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ZUZJS, pri čemu činjenica da je na predmetnoj nekretnini ostalo upisano društvo Srpska narodna čitaonica i knjižnica u Vrepcu (koje je prestalo i nije obnovilo svoj rad) nije od značaja za odluku u ovoj pravnoj stvari.

22. Stoga, a budući da je tuženik, kao udruga, nesporno osnovan 2017. rješenjem Ureda državne uprave Ličko-senjske županije, Službe za opću upravu, Klasa: Klasa: UP/I-230-02/17-01/32, Ur.broj: 2125-01-05-04/5-17-2 od 22. svibnja 2017. pod registarskim brojem 09000701, isti nije pravni sljednik nekadašnjeg društva Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu. Navodi tuženika da je sadašnja udruga pravni sljednik društva iz 1929. jer sadašnje društvo nastavlja djelovanje društva iz 1929., kao i da je Statut današnje udruge sadržajno jednak Pravilima društva iz 1929., nisu odlučni za utvrđivanje pravnog sljedništva jer se pravno sljedništvo kraj činjenice

prestanka ranijeg društva i osnivanja nove udruge iz 2017. ne može zasnivati na pukom preuzimanju naziva i načela.

23. S tim u vezi, a prema stavu ovoga suda, uzimajući u obzir ranije navedeno, te protek vremena od preko 100 godina, vlasništvo tuženika ne može se zasnivati na članku 33. Pravila nekadašnjeg društva Srpske narodne čitaonice i knjižnice u Vrepcu kojim je bilo propisano da ako skupština pravilno zaključi, da se društvo razide ili ako bi ga državna vlast raspustila onda se društveni imetak predaje na čuvanje mesnoj crkvenoj opštini, koja će sav povjereni joj imetak vratiti novome koje bi se osnovalo u Vrepcu pod istim imenom i sa istim zadacima.

24. Također, a s obzirom na status nekretnine, odnosno da je ista temeljem zakona postala općenarodna imovina, sud je imao u vidu i odredbi članka 362. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14), međutim, u konkretnom slučaju, kako je to ranije navedeno, predmet spora nije pravo vlasništva tužitelja, nego tuženika.

25. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.

26. S obzirom da je sud, u pretežnom dijelu prihvatio prvopostavljeni tužbeni zahtjev tužitelja, nije bilo uvjeta za odlučivanje o drugopostavljenom tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 188. stavka 2. ZPP-a.

27. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 5. i članka 155. ZPP-a, budući da tužitelj nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu svojeg tužbenog zahtjeva, koji nije niti bio predmet raspravljanja u ovome postupku, pa u odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva nisu nastali posebni troškovi.

28. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova postupka, i to za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR, sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje Tarifa), podnesaka od 16. listopada 2024. i 29. listopada 2024. u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak, sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife, te zastupanja na ročištu 30. listopada 2024. i 4. veljače 2025. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište, sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, sve sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 250,00 EUR. Također, tužitelji imaju pravo i na naknadu plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 EUR, te pristojbe na presudu u iznosu od 53,09 EUR. Stoga, tužitelj ima pravo na naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 1.329,64 EUR.

29. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan. Naime, tužitelju ne pripada nagrada za sastav podneska od 11. studenoga 2024., budući da je navedenim podneskom tužitelj postupio po raspravnom rješenju od 30. listopada 2024., kojim mu je naloženo dostaviti čitljivu dokumentaciju koju je dostavio uz tužbu. Stoga trošak navedenog podnesak nastalog jer tužitelj nije postupio po obvezi da uz tužbu dostavi svu dokumentaciju na koju se poziva ne može pasti na teret tuženika. Također, tužitelju ne pripada nagrada za sastav podneska od 30. siječnja 2025. jer isti nije bio potreban za vođenje postupka.

30. Slijedom navedenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Rijeci, 21. ožujka 2025.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
MARIJA SUŠANJ	C=HR
TEPŠA	O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
	2.5.4.97-8130048523838373835393834393537
Vrijeme potpisivanja:	L=RIJEKA
21-03-2025	B=SUŠANJ TEPŠA
14:03:31	G=MARIJA
	CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od petnaest dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: 9-30875-18930

Kontrolni broj: 0792c-9ace5-320e1

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Trgovački sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.